

KEDVES BÁLOZÓ FIATALOK,
TISZTELT VENDÉGEINK, MUNKATÁRSAK!

Az ifjúság általában nem szereti a hagyományokat, sőt igyekszik szakítani az elődöktől rájuk hagyományozott elvárásokkal, szokásokkal. A szalagavató a kivételek közé tartozik, hiszen ma is itt vagyunk, immár sokadik éve, ünnepi díszben, lelkesedve, csillogó szemekkel, remegő lábakkal...

A hosszú, önként vállalt, lemondásokkal teli, néha fárasztó felkészülés pedig csak emeli az értékét ennek az eseménynek, ünnepnek. A mai napon ünneplünk. Nem az ünneplést ünnepeljük, hanem titeket, kedves fiatalok. Kitérjük lelkünket a pillanatnak, és mint egy megállított filmen bevessük emlékezetünkbe ezt a napot.

Számos kultúrában jellemző szokás, hogy az emberek vigadalommal mondanak búcsút egy korszaknak, és kezdenek egy újat. Ilyen a legény- vagy leánybúcsú, a lagzi, a böjtöt megelőző farsangi mulatság, a szilveszter, és ilyen a szalagavató is.

A középiskolai évek ünnepei között egyetlen van, amit bálnak nevezünk, ez a szalagavató. Régen az első bál a társasági életbe való bevezetést szolgálta s gondolom, sokan vannak ma itt, akiknek ez az első, szó szoros értelmében vett bálja. A bál a művészetben gyakran az élet szimbóluma: hol egyik, hol másik emberrel perdülünk táncra, ilyen módon a találkozások és elválások képe. A tánc ugyanakkor a való élet szimbóluma. Ahogy teszünk néhány lépést az egyik táncossal, majd továbbperdülünk a másikhoz, úgy az életünk is folytonos találkozások és elválások sorozata. Ahogy most ügyeltek rá, hogy el ne tévesszétek a lépéseket, úgy a valós életben sem lesz mindegy, hogy mikor melyik irányba léptek. Nem mindegy, hogy elsuhantok-e egymás mellett, vagy átkaroljátok egymást, és nem mindegy, hogy ráléptek-e egymás lábára, vagy odafigyeltek a másik lépéseire is, amikor már nem táncra, hanem idézőjelben „életre” perdültök. S talán e gyönyörű est legfontosabb szimbóluma a szalag, a nagykorúság jelképe. Adjátok vele büszkén tudtára a világnak, hogy ti immár felnőtté váltatok! És ez a jó értelemben vett büszkeség vezessen benneteket később is, amikor a szalagot már leveszitek. E büszkeség, öröm és emelkedett hangulat mellett ne feledjétek a hálát sem, amellyel szüleiteknek tartoztok. Nem csak ezért a szalagavatóért, hanem a mögöttetek álló évekért is.

A kollégium lelkes dolgozói és a magam nevében Hamvas Béla idézettel kívánok nektek sikeres életutat. „A boldogságot csak a bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle... Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz oszd meg! Most eredj és élj, mert a világ a tiéd!”

Karl Jenő